

have saaledes modtaget Embederne under den Forudsætning, at de dem saaledes tillagte Indtægter vilde komme Embedet tilgode. Jeg kan vel vide, at man herimod vil erindre, at dette dog ikke kunde ske uden under den Forudsætning, at det senere blev approberet af Rigsdagen, hvorved altsaa enhver Forandring stod aaben; men jeg kan dertil kun sige, at det ikke er skeet under den Forudsætning, og jeg maa dertil sige, at, hvor fuldkommen jeg endogsaa i Virkeligheden for min Person erkjender denne Sætning som almindelig, og endogsaa vil anerkjende den med Hensyn til det her foreliggende Tilfælde, kan jeg dog ikke nægte, at paa dette Punkt befindes vi os paa et meget anormalt Gebeet. Det maa nemlig fastholdes, at Indtægterne for Bispestolene, nemlig Klenderne, vare saaledes bestemte i Lovgivningen, at den normale Vej til en Forandring dert maatte være gennem en Lov; og det kan ikke benægtes, at der er noget Anomalt i, at man paa Grund af Bispestoles Besættelser under Finantsloven tager et Forbehold, hvoraf Følgen vilde blive, at en heel Omregulering af disse Embeders Indtægter skulde finde Sted. Dette ligger egentligt udenfor den enkelte Finantslovs Omraade, hvad der ogsaa paa mange andre Maader er bleven erkjendt her i Thinget; imidlertid er der, da dette Forbehold blev taget i 1852, blevet gaaet ind derpaa af den daværende Cultusminister uden nogen Modsigelse, og det maatte ansees indbefattet under de almindelige Reservationer, som bleve tagne saavel i Finantsloven for det foregaaende som det indværende Aar. Det er saaledes, mener jeg, en noget særegen Vej, ad hvilken man er gaaet for at naa dette Resultat, en Omdannelse nemlig af de disse Embeder efter Lovgivningen tilkommende Indtægter til en fast bestemt Gage; dette er noget ganske Egenend, som om man med Hensyn til Præsteembederne ved et enkelt Præsteembedes Besættelse vilde gjøre en Reservation for dertigennem succesfuld at fremkalde en heel ny Tingens Ordning. Dette vil man vistnok erkjende for ikke i og for sig at være den naturlige Fremgangsmaade. Men, da der imidlertid i dette Forbehold kun er sagt, at det, man gif ud paa, var,

at Bispeembedet, naar de bleve vacante, skulde undergaae en Forandring, saaledes, at der blev sat en fast Gage for dem, saa mener jeg, at det kan lade sig forklare, hvorledes det af den forrige Cultusminister er opfattet saaledes, at Forbeholdet var skeet Fyldest derved, at en fast Gage blev normeret for de Paagældende, paa den Maade imidlertid, at, ligesom hidtil Bispestolens Indtægter i og for sig havde staaet til Raadighed ved indtrædende Vacance, saaledes maatte det ogsaa nu staae til Raadighed at bestemme Kønningens Størelse, dog paa den Maade, at man forandrede den til en fast Pengeindtægt. Det er den Anskuelse, man er gaaet ud fra, og som har ledet til, at disse Mænd ere bleve kaldede paa den Maade, som de ere bleve det, navnlig med det udtrykkelige Tilfagn i deres Bestalninger, at de kunne vente at erholde de Indtægter, som ere opførte i nærværende Finantslovsforslag. Dette er en Stilling af Sagen, som jeg har trøvet at maatte henstille til det ærede Things nærmere Overveelse. Jeg vil gjerne indrømme, at man kan komme til den Erkjendelse, at de af Finantsudvalget foreslaaede Gager i og for sig kunde ansees for passende, og jeg skal ogsaa personlig villigt erkjende, at der fra det ærede Udvalgs Side har været taget Hensyn til de Betragtninger, jeg før tillob mig at fremsætte; men jeg troer ligesuldt, at det Hensyn, som jeg sidst har dvalt ved, burde have til Følge, at man ikke gjorde nogen Forandring i de Bestemmelser, som paa den Maade, jeg har anført, ere vedtagne, men i al Fald forbeholdt sig en Omregulering ved Vacance i de omhandlede Bispestole.

**Frolund:** Af hvor forskjellig en Mening man endog kan være om de her under Omtale værende Bispetiender, troer jeg dog, at man vil være enig i den Betragtning, at Bispeembedet ifølge sin Natur ikke hører til de Embeder, som maa kunne gjøre Fordring paa overordentlig store Indtægter, at det ikke hører til det Slags Embeder, som kan gjøre Fordring paa, at den Mand, som beklæder det, maa kunne søre stor Pragt, eller have mange Penge til sin Raadighed. At dette skal være Tilfældet, er idetmindste ikke den kristelige Betragt-